

De Jachthond

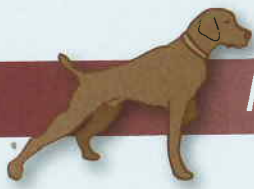
Tijdschrift voor liefhebbers van jachthonden!

Winnaar NIMROD 2010

Beau of the High Thorn Cabbage

Nimrodproef 8-11-2010

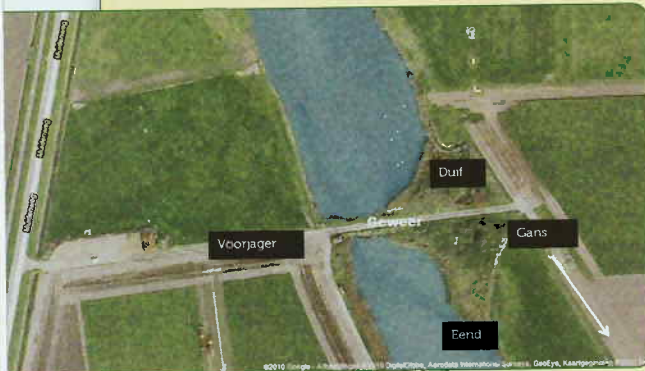
Voor de tweede maal in de historie een vrouwelijke winnaar!

Oranjeplaat aan het Veerse Meer was dit jaar op 8 november het decor van de 'grande finale', de Nimrodproef. De sterke wind maakte het voor de ca. 2000 toeschouwers een fris maar wel fraai schouwspel van Neerlands beste jachthonden. 11 rassen waren vertegenwoordigd waaronder 8 Labradors waarvan er uiteindelijk 7 binnen de top-10 van de rangschikking eindigden. Voor de 17 geselecteerde honden waren er wederom 3 proeven uitgezet waaraan een tijdslimiet van 15 minuten per proef was gekoppeld. Proef C "voor de voet, walk up", een primeur voor de Nimrod, bleek dit jaar de duidelijke scherpreecher. Geen enkele combinatie haalde hier alle apporten binnen. De discussie langs de zijlijnen betrof dan ook vooral deze proef, waar 3 honden tegelijk aantraden. Inspiringe honden, postgedrag dat te wensen overlaat en honden die op elkaar of op het commando van een collega-voorjager reageerden, leidde tot aanzienlijk puntenverlies.

De 3 proeven

Proef A "Polderjacht"

Keurmeesters: Joep Rooijackers en Klaas Beukema.

De jager vertelt aan de voorjager dat eerder die morgen een eend is geschoten die niet binnen is gebracht. Hij geeft hierbij een richting aan waar de eend mogelijk is gevallen. Plotseling schiet een collega jager die nog op post staat een duif, deze is zichtbaar voor de hond achter de struiken gevallen. Direct daarna krijgt dit geweer weer een kans en schiet op een gans. Deze gans komt neer en loopt weg. De jager roept vertwijfeld om een hond.

5 combinaties haalden hier alle apporten binnen.

Proef B "Eendentrek aan het Veerse Meer"

Keurmeesters Jan Tiecken en Joop Oosting.

Door de jager wordt aan de voorjager verteld dat die ochtend enkele eenden zijn geschoten die nog niet

binnen zijn gebracht. Een eend ligt bij de blokkendam en een andere is verderop in de rietkraag gevallen.

Terwijl de voorjager uitleg krijgt, wordt er vanuit een schuilhut een duif geschoten die door de hond van de daar aanwezige jager wordt geapporteerd. Voordat de uitleg is afgelopen wordt er door een geweer dat nog in een rietkraag op post staat een eend geschoten die niet dood op het water valt. De jager vraagt om uw hond hier als eerste op in te zetten.

7 honden behaalden hier een voldoende resultaat.

Proef C "voor de voet, walk up"

Keurmeesters Bap Meersman, Theo de

Bruin en Ed Booter.

Deze proef wordt met drie combinaties tegelijk uitgevoerd. Bij deze proef wordt een jacht in linie nagebootst waarbij de honden in de linie mee lopen en apporteer opdrachten krijgen toegewezen. Essentieel bij deze proef is het gedrag van de hond, het niet storen van mede combinaties, het in alle rust voorjagen en het onnodig verstoren van het jachtveld. In volgorde van deelnamenummer worden bij aankomst op de proef de voorjagers met hun hond ingedeeld als A, B of C met vermelding van de posten I, II of III.

Geen enkele hond haalde hier alle apporten binnen.

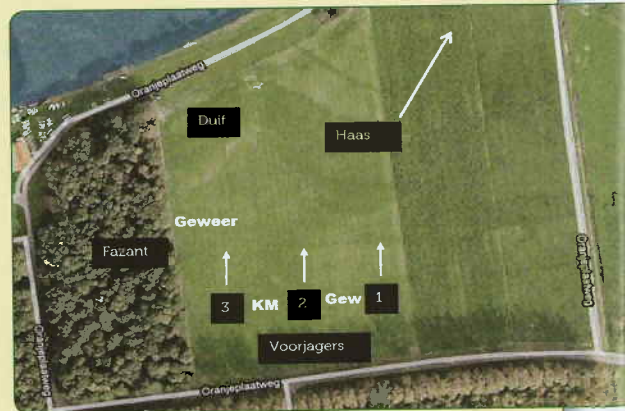
Uitvoering proef C

De linie bestaat uit de drie voorjagers met hun hond los aan de voet op vijf meter uit elkaar. Daar tussen een keurmeester en een officieel geweer. Vooruitlopend aan de linkerkant een flank-geweer. Achter de linie volgen de twee andere keurmeesters. Telkens als er geschoten wordt stopt de linie.

Telkens wanneer een hond achterblijft (bv. behoefte doen) stopt de linie. De keurmeester in de linie geeft aan; het loop tempo,

welke hond mag apporteren en het vervolg van het parcours. De keurmeester geeft aan wie toestemming

verkrijgt d.m.v. rechts, midden of links. De voorjager die de toestemming verkrijgt zijn hond in te zetten maakt een stap naar voren om vrij te kunnen handelen. De Proef bestaat uit drie sessies waarin de voorjager per sessie telkens één opdracht krijgt van de totaal te volbrengen drie verschillende apporten. Zodra de linie is opgesteld start het parcours. Bij de eerste sessie loopt voorjager A op I, B op II en C op III. Als eerste loop wordt voor A onzichtbaar een fazant geschoten in het bos. Na vervolg parcours wordt voor B een duif geschoten die kan worden gemarkeerd. Op het eind van het parcours wordt er voor C op een haas geschoten, deze blijkt ziek weg te zijn. Vervolgens worden de honden aangeliind en loopt men terug naar het begin van het parcours. Daarna start de tweede sessie. Voorjager A loopt dan op II, B op III en C op I. De volgorde van apporteren is dan de fazant voor C, de duif voor A en het haas voor B. Bij de derde en laatste sessie is de loop volgorde A op III, B op I en C op II. De volgorde van apporteren de fazant voor B, de duif

voor C en het haas voor A.

Gelet op het feit dat er telkens drie combinaties deelnemen zal speciaal worden gelet op het correct, rustig en stil volgen en geen aandacht vragen van de voorjager. Het onnodig verstoren van het veld wanneer de hond voor een apport wordt uitgezonden. Uit de hand raken wordt zeer ernstig aangerekend. Het verkeerde wild apporteren is een onvoldoende. Inspiringen wordt beschouwd als onvoldoende post gedrag, de hond gaat aangeliind verder.

Vooral vanwege de moeilijkheidsgraad konden er uiteindelijk slechts 2 AA-diploma's worden uitgereikt. Ook zij hadden 1 apport gemist bij proef B maar het huidige Nimrod-reglement maakt mogelijk dat desondanks toch zo'n diploma kan worden toegekend. Voor het vierde achtereenvolgende jaar eiste een Labrador de eerste plaats voor zich op en bijzonder was het dat voor de tweede maal in de historie een vrouwelijke voorjager dit presteerde: Femke Jansen met Beau of the High Thorn Cabbage. De tweede AA-diploma was eveneens voor een Labrador, Millers Square Hurricane Jack van Joost de Fouw. Hoe Femke en Joost de Nimrod bereikten en over hun ervaringen tijdens deze wedstrijd der wedstrijden, leest u onderstaand.

De weg naar de Nimrod van de 2 AA-diploma's Van pup tot Nimrod winnaar: Femke Jansen met Beau of the High Thorn Cabbage

Femke: "Mijn Beau of the High Thorn Cabbage is geboren uit een zelfde eerdere combinatie, die ik kende via Henk Klein. Henk had een hond uit de combinatie Rowston Urn Of Countryways x Tessa Of Upperclaws, een hond die geweldig kon en wilde werken. Ik had zelf een Labrador teefje, waar ik een jachtraining mee volgde bij Multidog in Dinteloord, maar helaas was dat een hond zonder stamboom en kon dus geen officiële wedstrijden lopen. Totdat Arno Brosky (Multidog) me vertelde dat een nest uit de combinatie van Henk zijn hond nog een keer werd verwacht. Ik hoefde niet lang na te denken. 3 februari 2004 werd Beau geboren. Ik ben een puppycursus en apporteertraining gaan volgen bij Arno en je kon al snel zien dat Beau zich goed begon te ontwikkelen, hij leerde super snel en wilde alles tegelijk."

"Hierna begon het echt werk: de jachthonden training! 15 augustus 2005 haalde Beau zijn eerste KNJV-B diploma met 76 punten en er volgde nog veel meer. Hij liep ze goed en bleef eigenlijk zeer stabiel. Een jaar later op 18 september 2006 haalde hij zijn eerst MAP B diploma met 515 punten, en dat was z'n lust en z'n leven, hij wilde zo verschrikkelijk graag voor me werken dat hij af en toe een beetje overmoedig werd. En dan zag je hem denken "ik weet het zelf wel, je hoeft me niet te helpen"! In datzelfde jaar deden we mee met de Provinciale Jachthondenproef en werden we 2e in de B met 360 punten. De basis was gelegd en Beau leerde snel, zeer snel!"

Rosa v. 't Kieftendorp geeft het apport af aan Ben Harmsen.

Hoe heb je Jan en Inge Mackay leren kennen?

Femke: "Dat was begin 2007. Ik kende Inge al wel van de wedstrijden maar niet echt persoonlijk. Toen kwamen we erachter dat we helemaal niet ver van elkaar vandaan woonden, slechts

een kleine 5 minuten. Ik was voor mezelf een beetje aan het trainen en Jan kwam eens kijken, met het gevolg dat hij tegen me zei "ik wil je wel helpen hoor". Sindsdien ben ik niet meer bij ze weg te slaan. Het is altijd super gezellig en ik heb ontzettend veel van hem geleerd."

Wanneer behaalde jij je A-diploma's?

Femke: "In Rilland 13 augustus 2007 haalde ik mijn eerste KNJV-A diploma met 93 punten. Er zaten natuurlijk nog wel wat schoonheidsfoutjes, maar wat was ik trots: mijn eerste A. Ik weet nog dat ik 7 jaar daarvoor aan de kant stond te kijken naar het dirigeren en dat je dan tegen elkaar zegt 'zoooo..... als ik dat nu ook nog eens zou leren'.

Er volgden nog een flink aantal mooie A diploma's en op 22 september 2008 haalden we onze eerste MAP-A diploma met 550 punten en een 3e plaats.

De A-MAPS liepen binnen en het ging lekker. Beau is een echte MAP hond, hij vindt dit veel leuker dan de KNJV-proeven, waar het erop leek, alsof hij dan precies wist wat er ging gebeuren.

Met de MAP kon hij echt zijn ding doen, wat hij geweldig vond. Met jagen precies hetzelfde; hij wist ook heel goed het verschil tussen het jagen en de wedstrijden en kon al snel het knopje omzetten."

Wanneer ontstonden bij jou de eerste ambities richting Nimrod?

Femke: "In 2009 had ik voor mezelf gezegd: ik wil naar de Nimrod. Maar dat was nog niet zo makkelijk als ik dacht. Ik kreeg er inmiddels via Jan Mackay een trainingsmaatje bij: Joost de Fouw, die kwam ik daarvoor regelmatig tegen op de

Heidewachtel Bella v/d Molenwaal van Jos Seijsener.

wedstrijden, waar hij altijd opviel door zijn rust. We zijn gaan trainen en gelijk met 3 apporten begonnen. Voor Beau maakte het helemaal niet uit of dat hij er nou 1, 2, 3 of voor mijn part 4 moest halen. Hij bleef maar doorgaan.

Maar in 2009 waren we er uiteindelijk nog niet klaar voor. Beau nog niet helemaal en ik zeer zeker niet. Ik maakte nog veel te veel domme voorjagersfouten en Beau raakte tijdens het jagen ook geblesseerd door zijn enthousiasme. Jan had eigenlijk in het begin van het seizoen al gezegd "van mij hoeft het nog niet, wacht nog maar een jaar". 2010 begon en nu zeiden we met z'n drieën: we gaan ervoor!! En het was luisteren gebleden, zeer zeker voor mij!! We zijn na het jachtseizoen weer begonnen met trainen en Beau wist nog precies wat de bedoeling was. Ik zorgde altijd wel dat hij het hele jaar in goede conditie was door iedere dag te fietsen en te zwemmen. We hebben in 2010 voor 8 MAPS ingeschreven en er 6 gehaald. Hij liep lekker stabiel en luisterde goed en daarnaast bleef hij goed zelfstandig, af en toe zelfs een beetje te veel! 18 september hadden we de laatste MAP gelopen en het was klaar, we hadden er alles aan gedaan wat we konden, dus afwachten maar! En op 21 oktober kwam het verlossende telefoontje van Betty v/d Woude (Orweja). Bovendien bleek dat ook Joost was uitgenodigd, dus Jan had zijn doel bereikt om ons

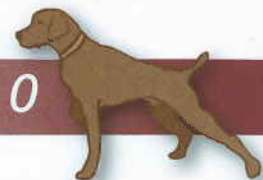
alle twee op de Nimrod te krijgen." "We zijn vervolgens verder gegaan waar we gebleven waren, dus 1x per week een paar uur trainen. Daarnaast veel fietsen en ook gewoon lekker lopen en gek doen! Het enige wat we niet hebben gedaan is aanloop naar de NIMROD toe is jagen i.v.m. het risico op blessures."

Koud was het op Oranjeplaat!

Een dirigerende Hans van Dongen.

Joost de Fouw met Millers Square Hurricane Jack

Wat is jouw historie wat honden betreft?

Joost: "Thuis opgegroeid met Duitse Herders en Bouviers en ben ik met de Bouviers actief geweest in de africhting (IPO). Na het behalen van de hoogste diploma's en het ouder worden van deze honden, werd ik Commissaris Africhting van de Nederlandse Bouvier Club. Hierna ben ik nog enkele jaren Lid geweest van de Commissie Werkhonden van de Raad van Beheer. In 2001 verhuisden wij voor mijn werk van Hellevoetsluis naar Oosterhout (Brabant). Hoewel het voor de hand lag dat we een Duitse Herder zouden nemen wilde mijn vrouw, vanwege haar gezondheid voor het geval de burens de hond moesten uitlaten, een Labrador, een bruine. De fokker had duidelijk gezegd dat het een huishond was en in dit geval niet geschikt om mee te werken. Geen probleem voor mij, ik had géén benul van het werken met een jachthond en dacht daarbij eerder aan ruitensjasje, pijp en geiten wollen sokken. Wat heb ik me daarin vergist en wat is het geweldig om én met jachthonden te werken én niet in de laatste plaats, met zoveel geweldige mensen in contact te komen.

Omdat Buddy moest 'socialiseren' hebben we ons aangemeld voor de puppy cursus van hondenschool Rinus Biemans. Hier raakten wij bevriend met instructeur Mart v.d. Wiel en zijn vrouw Ina. Mart nodigde mij uit om eens te kijken hoe het werken met jachthonden was en dat zou verder mijn (ons) leven voor de komende jaren gaan beheersen."

En toen kwam Jack in jullie leven?

Joost: "Het was voor mij al snel duidelijk dat het werken met een jachthond een enorme uitdaging was. Daarbij komt dat ik zeer leergierig ben en ik trok mijn plan. Ik ging op zoek naar een geschikte hond in de hoop daarmee aan veel disciplines mee te kunnen doen. Ik liet me bij Cees Schormans op de lijst zetten voor een Millers Square hond en, in afwachting daarvan, hielp ik Cees met de jachttraining voor jonge honden uit zijn nest met o.a. Millers Square Blue van Hans Mathijssen die later (2008) de Nimrod won.

Op 20 mei 2003 werd het 2e nest uit de combinatie Millers Square Tyra en Eastdale Dynamite Jack geboren. John Braak had de puppies beoordeeld en er 2 reuen uitgehaald. Ik had de 2e keus en het werd Jack waarvan John zei dat het een goede hond was voor een beginnend voorjager.

Volgens goed gebruik heb ik ook met Jack de puppytraining bij hondenschool Rinus Biemans gevolgd. Hierna ging ik, volgens afspraak, met Jack trainen in de groep o.l.v. Cees Schormans met Andrie Damme, Cora van Weele en (later) Natascha Ripzaad.

Walk Up.

Het feit wilde dat zij inmiddels allen op de Nimrod hadden gestaan en ik niet, dus een extra uitdaging."

Hoe ontwikkelde Jack zich ?

Joost: "De leercurve schoot omhoog van zowel Jack als van mij. Door het meedoen aan zoveel mogelijk evenementen (KNJV JHP's/MAP's/PJP's/ Veldwedstrijden, NLV Artemis, NLV/GRCN WT's, Teamwedstrijden, WT's in België) kon het geleerde in praktijk worden gebracht en vooral ervaring worden opgedaan.

Wederom vanwege mijn werk verhuisden we in 2005 terug naar Hellevoetsluis maar bleven wij trainen in het Brabantse tot eind 2008.

In de loop van 2009 heb ik onderdak kunnen vinden bij Jan Mackay die het, als echte Staande Honden man, een uitdaging vond om naast Femke Jansen ook mij te begeleiden. Onze honden hadden hetzelfde trainingsniveau waarbij het aandachtspunt voor mij was: zelfstandig werken, lijnen lopen, gebruik maken van de wind en niet te snel ingrijpen. Je weet hoe het proces gaat, in het begin weet je niets en laat je, niet gehinderd door enige kennis, de hond het werk doen, vervolgens denk je dat je het weet maar doet het vaak verkeerd, en tenslotte weet je hoe het moet hoewel ...af en toe"

Dan de aanloop naar de Nimrod, hoe verliep dat?

Joost: "Dit jaar ben ik, naast het trainen bij Jan, eveneens gestart in een groepje met o.a. Mart v.d. Wiel en Peter Boons die beiden een nakomeling van Jack hebben. Ik kon hen helpen en zij mij waarbij de belangrijkste zaken, serieus trainen, humor en niet in de laatste plaats gezelligheid, de uitgangspunten zijn.

De aanloop naar de Nimrod ging niet helemaal soepel. Op vrijdag 17 september liepen wij de MAP in Wijchen. De volgende dag liep Jack op 3 poten en hoopte ik dat het een kleine blessure zou zijn. Maandagmorgen, voor vertrek naar de MAP in Arnemuiden, deed ik nog een test op een grasveld en leek alles in orde. Echter, tijdens de MAP ging Jack niet verder door de rietkraag maar bleef aan het begin, in het zachte gedeelte hangen, het apport kwam niet binnen. De volgende ochtend ging ik naar de dierenarts en inmiddels was één van de teentjes flink opgezet. Om dit op te lossen moest hij een kuur volgen met de nodige rust. Ik heb toen de MAP in Tilburg afgezegd waardoor hij 10 dagen rust kreeg. Uiteindelijk hebben we in één weekend een 2e (Biddinghuizen) en een 1e plaats (Kruiningen) behaald met genoeg punten om voor de Nimrod uitgenodigd te worden. Dat was dus op het nippertje."

D-Day 8 november vanuit het perspectief van Femke Jansen en Joost de Fouw

Femke: "Iedereen zei tegen mij vooraf 'ga ervoor en vergeet vooral niet ervan te genieten'.

Nou dat hebben we gedaan hoor, normaal ben ik altijd zo zenuwachtig als wat, maar het viel nu alles mee. Natuurlijk was ik gespannen maar ik bleef rustig tijdens de proeven. We gingen van start met een mooie proef met verleidingen, een markeer en 2 dirigeerapporten. Wat ging het lekker en goed! Dit was een fijn begin en dan ga je al rustiger naar de andere proeven."

"De tweede proef was een Walk Up en dat was best spannend want dan komt in Beau dat passievolle enthousiasme naar boven!! Je stond met 3 honden op post en iedere hond moest alle 3 de apporten uitvoeren. Een sleep, een markeer en een verloren apport. De sleep ging lekker, daarna de markeer van de duif en dat was zo mooi, hij zat er boven op en de geluiden uit het publiek doen zo verschrikkelijk veel met je, ik kreeg het er helemaal warm van! Beau had alleen problemen met de fazant, die helaas niet binnen kwam. Op dat moment gaat er even door je hoofd: nu is het klaarmaar ik ben niet bij de pakken neer gaan zitten en dat kwam mede omdat Jan tegen me zei, dat nog niemand alle apporten binnen had en dat ik ervoor moest gaan! Er was weer hoop!"

"Als laatste was er een sleep van een gans, een apport van een duif en een eend die schuin over breed water lag. Beau pakte mooi zelfstandig de sleep op en hij was weg. Wat ging hij hard, het leek wel een raket! Op de duif moest ik hem een keer extra doorsturen, maar die kwam daarna ook mooi binnen. Nu het laatste apport: de eend over water, het was alles of niets en ik stuurde hem weg. Hij pakte de rietkant, ik zette hem schuin over en hij verdween uit het zicht... Dan gaan er toch wel even wat spanningen door je lijf heen: zou hij er mee terug komen? Ja hoor, daar was hij, geweldig, wat was ik blij en opgelucht! De dag was voor mij al helemaal geslaagd, ik was zo tevreden over mijn hondje omdat hij zo goed had gewerkt. We gingen dus met een goed gevoel terug naar de tent waar je iedereen tegen komt en vraagt hoe het gegaan is endat ik misschien toch wel een kans maakte op een AA diploma!" De prijsuitreiking volgde even later en dan stijgt de spanning ook bij mij. We kregen te horen dat er 2 AA diploma's waren gevallen. Joost en ik hadden beiden 1 apport gemist, dus wie zou het worden? Het voor mij verlossende woord kwam eruit: Joost had een mooie 2e plaats en... Beau en ik werden 1e!

Mooie tweede plaats voor Joost de Fouw en Millers Square Hurricane Jack.

Ik was zo verschrikkelijk blij en overweldigd dat ik het eerst nog niet kon bevatten! Al die mensen die je komen feliciteren, zo gaaf!

Femke besluit: "Nogmaals gaat mijn dank uit naar Jan en Inge Mackay, zonder hen was deze droom nooit uitgekomen!"

Joost vertelt over zijn ervaringen op 8

november: "Dat dit jaar de Nimrod in Zeeland plaatsvond, was voor zowel Femke als mijzelf géén nadeel. De terreinen op Flakkee waar wij trainen, zijn nagenoeg hetzelfde als in Arnhem en de harde wind aan de kust zijn onze honden gewend. Een ander voordeel is dat wij gewend waren aan trainen met 3 apporten. Niet alleen door de training bij Jan maar eveneens middels deelname aan de

Provinciale Kampioenschappen en de Artemis. "Het advies van velen was dat ik op de Nimrod vooral moest genieten. Mijn vrouw, die mij kent als geen ander, zei dat ik wel bij de les moest blijven en me niet zoveel met het randgebeuren moest bezighouden. Achteraf had ik misschien iets beter naar haar moeten luisteren....."

"Maar goed, na een goede nachtrust hebben we onze drie honden ingeladen en vertrokken we naar Arnhem. De eerste proef liep niet zoals gedacht en een eerste teleurstelling was daar. Tijdens het uitsturen van Jack naar de verloren zoek (fazant) brak een DSK uit gevolgd door een indringende schreeuw van zijn voorjager. Jack was hiervan flink onder de indruk en het kostte veel moeite om hem

wederom in de richting van het bos te krijgen. Daar aangekomen duurde het nog vrij lang voordat hij de fazant had gevonden. De tijd welke hij nodig had voor de sleep was niet meer voldoende om de sleep binnen te krijgen. Vervolgens hebben we de apporten van de andere 2 proeven kunnen binnenhalen. Nadat de proeven waren afgelopen, bleek tot mijn verrassing dat er van de 17 honden slechts 2 combinaties het felbegeerde AA diploma hadden behaald, mijn trainingsmaatje Femke en ik."

Joost vertelt over 2 anekdotes die tot zijn recht komen na zijn succes op de Nimrod. "Na de prijsuitreiking, toen het inmiddels wat rustiger was geworden, liep ik naar KNJV keurmeester Jan Mastenbroek en zei dat ik nog iets voor hem had. Keurmeesters eigen, had ik zijn nieuwsgierigheid gewekt. Ik liep naar mijn auto en haalde het presentje uit mijn tas. Dat had ik in 2008 van hem gekregen op de MAP van Lewedorp. Ik had mijzelf voorgenomen dat in mijn

tas te bewaren met de hoop het terug te kunnen geven op de dag dat ik op de Nimrod zou staan. Wat was het geval. Tijdens een sleepproef op deze MAP zag ik kans Jack van de sleep te halen (en hem er later gelukkig weer op te krijgen). Nadat ik het wild overhandigde bukte Jan zich en raapte iets van de grond. Hij zei: 'Weet je wat dit is?'. Waarop ik zei 'Ja dat is een eikel' waarna hij zei: 'Dat ben jij!'"

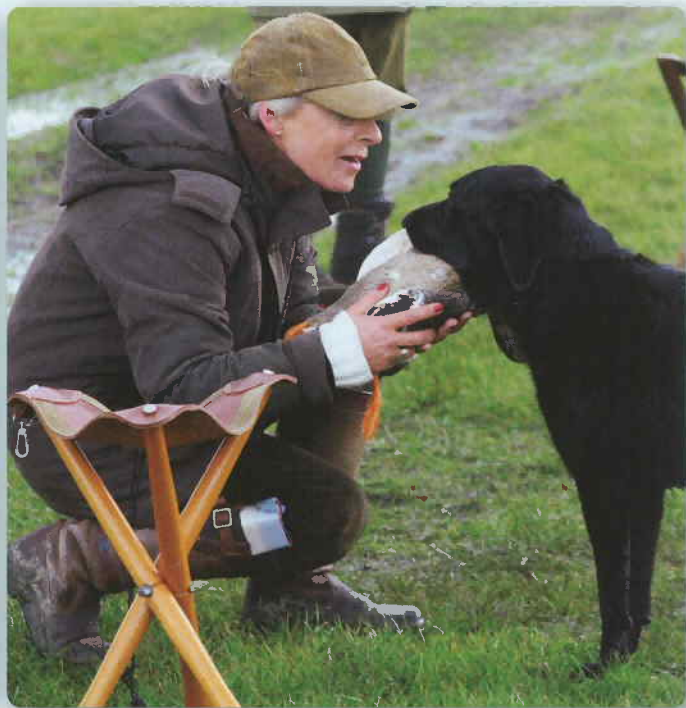
"Het was juni 2004 dat ik op een Fair een trui kocht met een prachtige fazant erop. Niet gehinderd door enige kennis c.q. realiteitszin, zei ik tegen Mart v.d. Wiel: 'De eerste 2 keren dat ik de trui zal dragen zijn als Jack en ik de Artemis winnen en als we een Nimrod diploma behalen'. Op 4 november 2007 hebben we de Artemis gewonnen en nu dus een Nimrod diploma. Na het officiële gedeelte heb ik de trui, welke al die jaren in de auto had gelegen, tevoorschijn gehaald en voor de 2e maal aangetrokken."

"Jack is op 20 november 7 jaar geworden en is in de kracht van z'n leven. Cees Schormans zei ooit over Jack dat hij de ideale MAP hond is. Hij luistert heel goed en indien nodig kan hij de overgang naar het zelfstandig werken maken. Het is een hond die je, als je geluk hebt, eens in je leven kan hebben.

Hoe ziet het leven er uit na de Nimrod? Op 5 juni 2009 heeft mijn vrouw Hennie uiteindelijk een harttransplantatie ondergaan en kan ik met trots en dankbaarheid melden dat het uitstekend met haar gaat. Zo goed zelfs dat ik met vervroegd pensioen ben gegaan (juli 2010) om samen met haar, kinderen en kleinkinderen meer tijd te kunnen doorbrengen. Prettige bijkomstigheid is dat ik géén vrije dagen meer hoeft op te nemen om met Jack als apporteur op jachten te fungeren en kan gaan werken met mijn nieuwe hond Joey. Zo rustig, braaf en makkelijk als Jack is, zo tegenovergesteld is Joey. Ik zal er mijn handen vol aan hebben maar, zoals al eerder gemeld, hou ik van uitdagingen!"

Fenja d'Elbroosja en Ron Bartens.

Aleid van der Mark ontvangt met passie het apport van Abbotsross Deana.

De organisatie van de Nimrod en wat er bij komt kijken

Jan Mastenbroek was medeorganisator van de Nimrod dit jaar. Ook zijn vrouw Ine vervulde een belangrijke taak bij het organisatorische gedeelte van deze Nimrod.

Wanneer zijn jullie daadwerkelijk begonnen met de voorbereidingen voor de Nimrod van 2010?

Jan: We zijn in mei begonnen en de eerste

aanloop bestond uit veelvuldig vergaderen. De CJP heeft draiboeken die ieder jaar na de Nimrod weer worden bijgesteld. Na iedere laatste Nimrod wordt er weer gekeken wat er

goed en wat er minder goed ging en dus in de toekomst extra aandacht nodig heeft. Daarnaast zijn twee CJP leden in de vorm van Joep Rooijackers en Rens Joosen ook veelvuldig bij onze vergaderingen aanwezig geweest."

Winnaar Beau of the High Thorn Cabbage.

Zijn jullie nog tegen specifieke problemen aangelopen bij de voorbereidingen van deze Nimrod?

Jan: "Het enige wat een beetje stroef ging en dat vorig jaar in Drenthe ook al, was de catering. De cateraar vraagt op hoeveel personen hij moet rekenen en dan probeer je op basis van het bezoekersaantal aan de Nimrod van vorig jaar een schatting te maken, maar dan blijken er ineens veel minder mensen aanwezig te zijn en dan blijf je, net als in de welbekende conference, met de

kroketten zitten. Het is dan een heel moeizaam proces om uit te kristalliseren voor wiens rekening en risico zo iets nu is. In ons geval hadden we ook geen vaste behuizing in de buurt en moesten we een tent neerzetten, en zo'n grote tent neerzetten kost ook goud geld. Dat was voor mij het meest moeizame proces. Daar komt nog eens bij dat je in dit land werkelijk overal een vergunning voor moet hebben. Je moet ruim vooraf aangeven wat er gaat gebeuren, dan komt de brandweer erbij kijken, het

waterschap komt er aan te pas, allemaal overheidsinstanties waar je rekening mee moet houden. Deze voorbereidende organisatie kostte eigenlijk veel en veel meer tijd dan de daadwerkelijk organisatie met het inrichten van de proeven en dergelijke."

Hoe is de dag zelf voor jullie verlopen?

Jan: "Ja heel vlot, we zijn op tijd begonnen en we liepen op een gegeven moment voor op de tijd van het draaiboek. Dat liep allemaal heel voorspoedig, het was alleen wel een beetje koud..... Ik stond op de vlakte als proefleider bij proef A en je kon echt heel duidelijk het verschil merken of je nu in de luwte of op de vlakte stond."

Uw vrouw was ook nauw betrokken bij de organisatie, zij deed de administratie.....?

Jan: "Ja, dat klopt en Ine is ook nog niet klaar want zij hield zich bezig met de penningen. Ine heeft zich ondermeer ook met de catering bemoeid en zij heeft ook vinger aan de pols moeten houden of we wel uitkwamen met het budget en nu moet het nog financieel worden afgerond en dat is dus nog niet klaar. En het komt nu allemaal een beetje tegelijk, want ze doet iets dergelijks ook voor de Zeeuwse Jachthonden Commissie en dan ook nog iets in de financiële hoek voor de Gebruikshondencommissie van de Drenth, dus zo aan het einde van het jaar heeft zij haar handen behoorlijk vol."

Tot slot, waren er nog opvallende dingen bij deze Nimrod waarvan u denkt dat weet ik over 5 jaar nog?

Jan: "Niet specifiek, maar je realiseert je

Voorzitter van het organisatiecomité, Wim van Doorn, tijdens de prijsuitreiking.

na afloop wel hoe bijzonder het is dat er 2000 mensen van heinde en ver komen kijken naar de Nimrod en dat jij ook je steentje hebt bijgedragen aan de organisatie. De jachthondensport leeft echt heel erg, en dat merk je op zo' Nimrod. Als je ook keek naar de vrijwilligers, je hoefde maar met je vingers te knippen en er stond wel weer iemand klaar. Ook mensen die zelf nog nooit iets met de jachthondensport van doen hadden gehad vonden het prachtig en stonden direct klaar om te helpen. Er

schiet me ineens iets te binnen dat wel heel aardig was. Het was die dag natuurlijk enorm nat en op de parkeerplaats als je van de verharding afging zaten de auto's zo met de buik op de grond. Er kwam toen een boer langs en die bood aan om zijn tractor stand by te houden omdat hij zich zorgen maakte dat mensen aan het einde van de dag niet meer weg konden komen met hun auto. Geweldig toch?"

Foto's: Henk Eggink

Joost de Fouw en Femke Jansen geflankeerd door de winnaar van 2009, Rien Thijs.

Afscheid Inge Mackay

Inge Mackay terecht in het zonnetje gezet.

De Nimrod 2010 was voor Inge Mackay haar laatste activiteit als secretaris van de Zeeuwse Jachthonden Commissie. Na zich ruim 20 jaar zeer actief bestuurlijk ingezet te hebben voor het jachthondenwezen in Nederland, nam ze afscheid.

Vanaf 1990 tot 2006 vervulde ze het secretariaat van de Nederlandse Vereniging "LANGHAAR" met daarbij als neven taak:

- de redactie van het Clubblad
- de organisatie van de MAP te Nunen,
- het ondersteunen bij de KNJV-jachthondenproef, de vele voor- najaarsveldwedstrijden en apporteerwedstrijden.

Vanaf 1994 tot heden vervult ze het secretariaat van de Zeeuwse Jachthonden Commissie van de Regio Zeeland van de KNJV. Dit begon in 1994 met één jachthondenproef en één veldwedstrijd. Onder haar secretariaat zijn deze twee activiteiten uitgegroeid tot twee KNJV-proeven, twee MAP's, een grote Jachthondendag, een najaarsveldwedstrijd, een Provinciale Jachthondenproef en vandaag haar bijdrage aan de tweede NIMROD. Daarnaast was ze betrokken bij een Wereldkampioenschap, twee Europa Coupes en vele KNJV Apporteer Veldwedstrijden.

Gezien haar grote inzet en waardering werd aan haar op de NIMROD, door de voorzitter van de Commissie Jachthonden Willem van Tuijl, de "ORWEJA Legpenning" uitgereikt. A's afsluiting werd ze gehuldigd door het Zeeuwse Jachthoornkorps met een speciaal voor haar ingestudeerd afscheid en overhandiging van de jachthoorn.

- 1 Beau of the High Thorn Cabbage (Lab. reu) - geb. 03-02-2004, eig./vj. Femke Jansen / 75 + 90 + 38 = 203
 - 2 Millers Square Hurricane Jack (Lab. reu) - geb. 20-11-2003, eig./vj. Joost de Fouw / 70 + 65 + 46 = 181
- Resultaten deelnemers zonder AA diploma:**
- Lowlands Black Energy Fire Flinte (Flatcoat teef) - geb. 29-01-2005, eig./vj. Niels Broszat / 53 + 70 + 52 = 175
 - Rosa v.'t Kieftendorp (Lab. teef) - geb. 06-05-2004, eig./vj. Ben Harmsen / 80 + 5 + 75 = 160
 - Abbotsross Deana (Lab. teef) - geb. 07-02-2005, vj. Aleid van der Mark / 40 + 65 + 50 = 155
 - Brenda v.d. Duyl (D.St. Langhaar teef) - geb. 12-01-2004, eig./vj. Jef Braspenning / 49 + 55 + 26 = 130
 - Dansk Jente v.'t Goorse Veld (Lab. teef) - geb. 25-06-2004, eig./vj. Rinus Biemans / 53 + 10 + 60 = 123
 - Cherwood Red Matuka (Lab. reu) - geb. 24-02-2003, eig./vj. Dick Heijman / 10 + 80 + 32 = 122
 - Fenja d'Elbroosja (Golden teef) - geb. 30-03-2006, eig./vj. Ron Bartens / 20 + 60 + 37 = 117
 - Duneysteinn Igraine (Lab. teef) - geb. 18-06-2005, eig./vj. Gilles v. Campen / 72 + 30 + 14 = 116
 - Bella v.d. Molenwaai (Heidew. teef) - geb. 31-05-2005, eig./vj. Jos Seijssener / 55 + 35 + 17 = 107
 - Boáz-Janosch Ceskylee of Eastwood (Cesky Fousek reu) - geb. 02-07-2006, eig./vj. Jolanda Kamsteeg / 40 + 30 + 30 = 100
 - Luke (Korthals Griffon reu) - geb. 20-02-2004, eig./vj. Dianne v.d. Ven / 35 + 35 + 30 = 100
 - Tara v.d. Blanke Biele (D.St. Korthaar teef) - geb. 02-05-2006, eig./vj. Erwin Kok / 30 + 25 + 43 = 98
 - Pancaran's Gabor-Lev (Viszla K. reu) - geb. 18-07-2006, eig./vj. Theo Wispelweij / 15 + 20 + 57 = 92
 - Tidebrook Fields Buie (Lab. teef) - geb. 23-11-2004, eig./vj. Sidonie Amorison / 6 + 30 + 0 = 36
 - Hummer v.d. Tuindershof (Weimaraner K. reu) - geb. 23-04-2005, eig./vj. Hans v. Dongen / 10 + 15 + 0 = 25
 - Baukje v.d. Heiligerbergerbeekweij (D.St. Draadhaar teef) - geb. 15-10-2005, eig./vj. Arie Verweij / -loops-